

ရွှေခိုးရွက်လာတဲ့ကောင်းကင်

ကမ်လူဝေး

K.M.K_{YAW} 

ကမ်လူဝေးရဲ့ ကဗျာစာအုပ်အတွက် အမှာ စာ

ကဗျာဆိုတာ ...

တကယ်တော့ အခုခေတ်မှာ ကဗျာရေးတယ် ဆိုတာ သိပ်ကို လွယ်ကူတယ်လို့ ထင်သွားရလောက်အောင် ကဗျာရေးနည်း သတ်မှတ်ချက်တွေ မရှိတော့ပါဘူး။ ကဗျာမှာ အရေးကြီးတယ်လို့ ထင်ခဲ့ကြတဲ့ ကာရန် ၊ နရီ၊ နိမိတ်ပုံ ဆိုတာတွေလည်း အထူးတလည် အရေးလုပ် ပြောမနေကြတော့ပါဘူး။ ကဗျာဓာတ် (Poetic Sense) ဆိုတာမျိုး လူပြောများ ပေမဲ့ God is dead ပါပဲ။ အဲဒီအတွက် ဖွင့်ဆိုချက် ဒါမှ မဟုတ် သတ်မှတ်ချက်တွေ ပေးမဲ့ ဘုရားသခင် ဆိုတာမျိုး မရှိပါဘူး။ အိုင်တီ ခေတ်မှာ နိုင်ငံရပ်ခြားက ကဗျာနည်းနာ၊ ကဗျာဝါဒ အမျိုးမျိုးကို တင်သွင်းခဲ့ကြပြီး ဖြစ်ပေမဲ့ ယဉ်ကျေးမှု၊ သမိုင်း၊ ပညာရေးစတဲ့ နောက်ခံတွေ ကွဲပြားမှုနဲ့ အတူ Ready - made တွေ မရနိုင်သလို အနောက်တိုင်း အစားအစာတွေက ကျွန်တော်တို့ လျှာမှာ ခံတွင်းမတွေ့သလိုမျိုးကလည်း ဖြစ်နေနိုင်တာပါပဲ။

ရုရှားကို ရောက်သွားတဲ့ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းကတော့ သူတို့ သုံးတဲ့ ပစ္စည်းတွေက အကြီးကြီးတွေ။ သေးပေါက်ခွက်တောင်မှ မြင့်နေလို့ အဆင်မပြေပါဘူးကွာတဲ့ ။ ဒါပေမဲ့ ဘွန်ဆိုင်းထွင်ခဲ့တဲ့ ဂျပန်တွေက

တော့ သေးသေးကျစ်ကျစ်နဲ့ အနုစိတ်တာ ကြိုက်တယ်လေ။ ပြောချင်တာက ကြီးတာ သေးတာ နိမ့်တာ မြင့်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ Taste (အရသာခံမှု) တွေ ကွဲပြားတဲ့ Diversity (မတူခြားနားမှု) အကြောင်းပါပဲ။ နိုင်ငံအလိုက် လူမျိုးအလိုက်တင် မကဘဲ တစ်ဦးချင်းအလိုက်ကို Taste တွေ မတူပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ Diversity ကို အရသာခံတတ်တာမျိုးကိုက အရသာတစ်မျိုးပါ။ မွန်ဂိုလီးယား အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဟာ ဘာတူရိယာမှ မပါဘဲ သစ်ရွက်နှစ်ရွက်ကို ပူးပြီး မှုတ်တာနဲ့ ကမ္ဘာလှည့် ဖျော်ဖြေပွဲတွေ လုပ်ခဲ့တာမျိုး ကြားဖူးတယ်။

Diversity အကြောင်း ပြောတဲ့ အခါ Originality ရှိကြသလို အဲဒါကို ထုတ်ပြတတ်ဖို့ လည်း လိုလာပါတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း အဲဒီ Originality ကို အခြေခံပြီး ခေတ်နဲ့ အညီ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ မွမ်းမံတတ်ဖို့ လည်း လိုလာပါတယ်။ တစ်ဦးချင်း အလိုက်ကလည်း ဒီသဘောပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ Originality ကို ဖွံ့ဖြိုးလာအောင် လုပ်ဖို့ နဲ့ အဲဒီ Originality ကို အခြေခံပြီး ခေတ်နဲ့ အညီ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ မွမ်းမံတတ်ဖို့ ပါ။

နောက် ပြောချင်တာတစ်ခုက သိမှုပြဿနာပါ။ အခုပြောမှာ ကတော့ ကျွန်တော့်အကြိုက်ပဲ ဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။ ဘာသဘောတရား ဘာသိအိုရီမှ တော့ မဟုတ်ဘူး ပေါ့။ ကဗျာဆရာဆိုတာ ဉာဏ်ပညာ မထက်မြက်ရင်တောင် အာရုံခံစားပုံ ထက်မြက်ရပါမယ်။ အရေးအကြီးဆုံးက ကိုယ်ဖြစ်ရှိနေတဲ့ ခေတ်ကို သိဖို့ ပါ။ တချို့ကဗျာဆရာတွေက ကိုယ်ရောက်နေတဲ့ ခေတ်ကိုတောင် မသိလောက်အောင် ထုံထိုင်းလွန်းကြတယ်။ တချို့ကဗျာဆရာတွေ ကတော့ အထက်မြက်လွန်ပြီး ခေတ်ကို မသိချင်ယောင်ဆောင်တဲ့ အတွက် သာရာစား အချောင်သမားတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ခေတ် ကိုယ်တောင် မသိတဲ့ ကဗျာတွေ ကျွန်တော်တို့ ဖတ်စရာ မလိုဘူး ထင်ပါတယ်။ ကဗျာမှာ အ

လေးစားအပ်ဆုံး အရာဟာ ရိုးသားမှန်ကန်မှု (Sincerity) ပါပဲ။ ဒီလောက်စုတ်ပြတ်တဲ့ ခေတ်ကို သာယာဝပြောနေသယောင် ရေးနေတော့မှ ဘာ Sincerity ရှိမှာ လဲ။ ရွံစရာကဗျာတွေက ဖတ်ချင်စရာလား။နောက် တစ်ခုက ခင်ဗျားလောက်မှ ဉာဏ်ပညာ မရှိရင် တောင် ခင်ဗျားလောက် မှ အာရုံခံစားမှု မထက်မြက်ဘူးဆိုရင် ကဗျာမှ မဟုတ်ဘူး ၊ ဘယ်စာကို မှ တာဝန်အရ မဟုတ်ခဲ့ရင် ဖတ်စရာမလိုဘူးလို့ ကျွန်တော်ကတော့ ထင်တာပဲ။

ကမ်လူဝေးဆိုတာ ...

တကယ်တော့ ကမ်လူဝေးဆိုတာ ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပေးဖို့ မလိုပါဘူး။ ဒီနေ့ မဂ္ဂဇင်း တော်တော်များများမှာ သူ့ကဗျာတွေ ပါနေတာပဲ။ တကယ်တော့ သူ့ကို မိတ်ဆက်ပေးရလောက်အောင်လည်း ကဗျာလောကမှာ ကျွန်တော်က ဘာကောင်မှ မဟုတ်ဘူး လေ။ (ဘာကောင်မှ လည်း ဖြစ်ချင်ခဲ့တာမှ မဟုတ်ပဲ) ကျွန်တော်က အခု သုံးနှစ်လောက်အတွင်း ကဗျာတွေ အများကြီး ပြန်ရေးဖြစ်ပေမဲ့ ကိုယ့်ခံယူချက်နဲ့ ကိုယ် (မလိုသူတွေကတော့ ကိုယ့်ကုသုလ်နဲ့ ကိုယ်လို့ ပြောမှာ ပဲ) ဘယ်မဂ္ဂဇင်းစာစောင်မှ မပို့ဘူး။ သူ့ဘာသာ Facebook ကနေ ခင်မင်သူ အယ်ဒီတာတချို့ ယူထည့်တာလောက်ပဲ ရှိတယ်။ ထားပါတော့။ အသက်ကြီးမှ ကဗျာပြန်ရေးတဲ့ ကမ်လူဝေးကတော့ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ကဗျာတွေ ခဏခဏပါနေတာ သူ Facebook မှာ တင်တင်နေလို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ တွေ့ရတယ် ။ ဒီတော့ သူ့ကိုမှ ပိုပြီး လူသိများ နိုင်သေးတော့ သူ့ကို ကိုယ်က ပြန်ပြီး

ကဗျာပရိသတ်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမယ်ဆို ရယ်စရာ ကောင်းသွားနိုင်တယ်။

သူကလည်း (ဆရာ) ဇော်ဇော်အောင်ရဲ့ "ပီတာဇော်မြင့်ထံ လာယူပါ" ဆိုတဲ့ သရော်စာဝတ္ထုတိုထဲကလို သူ ကဗျာဆရာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော့်ဆီ ထောက်ခံစာ လာတောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်လို့ မင်လို့ သူ့စာအုပ်ထဲ အမှတ်တရဖြစ်အောင် ရေးခိုင်းတာပဲဟာ။ ခင်မင်ဆို သူနဲ့ ကျွန်တော့်ထက် နှစ်တန်းငယ်ပြီး နောက်တော့ တစ်တန်းကြီးသွားတယ်။ တစ်တန်းတည်းလည်း အတူမတက်ခဲ့ဖူးဘူး။ နယ်ကျောင်းသားချင်း တူတူမို့ လူသိပ်အများကြီးမရှိတဲ့ အဆောင်မှာ ဒီလိုပဲ တွေ့နေမြင်နေကျပေါ့။

အဆောင်မှာ တော့ ကျောင်းသားတွေဟာ အများ စုဟာ အတန်းကြီးတယ်၊ ငယ်တယ်၊ ဆင်းရဲတယ်၊ ချမ်းသာတယ် Discrimination လုပ်မနေဘဲ သူတော်ချင်းချင်း သတင်းလွေ့လွေ့ ပေါင်းဖက်တွေ့ကြတာပဲ။ ချိုကုပ်လာလို့ လည်း ဆိုနိုင်တယ်ပေါ့။ ဘိန်းစား ဘိန်းစားချင်း၊ ဖဲသမား ဖဲသမားချင်း၊ အရက်သမား အရက်သမားချင်း ပေါင်းကြသလို စာပေ၊ ပန်းချီ၊ ဂီတ၊ မိန်းမ၊ အနုပညာ စသဖြင့် ဝါသနာတူချင်းတွေလည်း ပေါင်းကြတယ်ဆိုပါတော့။

ကမ်လူဝေးဟာ ကျွန်တော်တို့လိုပဲ ကျောင်းမှာ ကတည်းက ကဗျာတွေ ရေးတယ်ဆိုပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ နဲ့ မပေါင်းဖြစ်ပါဘူး။ မပေါင်းဖြစ်ဆို သူက ကျွန်တော်တို့လို ကျောင်းစာလုံးလုံး စိတ်မဝင်စား၊ ပေပေတေတေနေ၊ ကျောင်းမတက်၊ ဆေးရုံလက်တွေ့မဆင်း၊ ဆရာတွေက သနားလို့ စာမေးပွဲပေးဖြေ၊ ကံကောင်းလို့ ဒါမှ မဟုတ် ဒီလိုကောင်မျိုး မြန်မြန်ငါတို့ လက်က လွတ်သွားရင် အေးရောဆိုပြီး လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့နဲ့ အ

အောင်ပေးလို့ ဆပ်ပလီနဲ့ အောင်လာဆိုတဲ့ ကျောင်းသားမျိုးမှ မဟုတ်
တာ။ သူက ဆေးပညာ စိတ်ဝင်စားပြီး စာတော်တဲ့ ကျောင်းသား
ဖြစ်ခဲ့ပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့်လည်း သူက ကျွန်တော်တို့ ခေတ်မှာ စစ်ဘ
က်က ဆရာဝန် မဟုတ်ရင် ဘွဲ့လွန်တက်ခွင့်ရဖို့ ခက်ခဲတဲ့ ခေတ်မှာ အ
လှအယက် တက်ချင်ကြတဲ့ ခွဲစိတ်ပညာ ဘွဲ့လွန်တက်ခွင့်ရပြီး ခွဲစိတ်အ
ထူးကုဆရာဝန်ကြီးရယ်လို့ ဖြစ်လာတာပေါ့။ သူ့အကြောင်း ဒီလောက်နဲ့
တော်ပါပြီ။ အရေးအသားက လော်ဘီဆန် လာပြီ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ကို ဂျူးလူလည် ဇက္ကာဘတ်ရဲ့ ကျေးဇူးနဲ့ Facebook
ကနေတစ်ဆင့် ပြန်တွေ့ရတဲ့ အပြင် အသက်ကြီးမှ အရူးအမူး ပြန်ရေး
နေတဲ့ သူ့ကဗျာတွေပါ ဖတ်ရတော့ အတိုင်းထက်အလွန် တံခွန်နဲ့ ကု
က္ကား အလွန်ဝမ်းသာရတာပေါ့ ခင်ဗျား။

ကမ်လူဝေးရဲ့ ကဗျာတွေ ...

(၁)

ကမ်လူဝေးက သူ့ကဗျာစာအုပ်မှာ အမှာ စာ ရေးပေးဆိုပြီး သူထုတ်

မဲ့ ကဗျာစာအုပ်ကို ကျွန်တော့်ဆီ ပို့လိုက်ပါတယ်။ စဖတ်တဲ့ ရှေ့ဆုံးက အပုဒ်မှာ ပဲ ကျွန်တော်မကြိုက်တာနဲ့ စတိုးပါတယ်။ သူကဗျာက ...

"အမှောင်ရိပ်ဝတ်

လူအိုကြီးပါလား

အိပ်ကပ်ကြီးက အဖောင်းသား

ကိုကိုခေါ်သံကြား"တဲ့ ။

သူဟာ (ဆရာ) မင်းသုဝဏ်ရဲ့ ဟိုက္ကူကဗျာ မြည်းစရာ စာအုပ်ထဲက ဂျပန်ရှေးစာဆိုဗသျှိုးရဲ့

"အိုင်အိုကြီးပါလား

အလို ရွှေဖား ခုန်ဆင်းသွား

ပလုံမြည်သံကြား" ဆိုတာကို အတုခိုးထားပုံ ရပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဆီမှာ မင်းသုဝဏ်၊ မောင်သာနိုး၊ ရဲမြလွင်၊ ပျဉ်းမနား၊ မောင်နီသင်း အစရှိတဲ့ ဆရာတွေက ဟိုက္ကူကဗျာတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ကြလို့ တချို့ကဗျာဆရာတွေ ဟိုက္ကူကဗျာကို အတုခိုး ရေးသားခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ အများ စုကတော့ စာလုံးရေ ၅၊၇၊၅ ဘောင်ထဲ

ကာရန်ယူရေးတယ် ဆိုတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်သက်သက်ကိုသာ တုပခဲ့ကြတာပါ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီပုံသဏ္ဌာန်ကိုပဲ ယူရေးတဲ့ မောင်လူမှီ နီရဲ့ သဘာဝသင်းကွဲများ ဆိုတဲ့ ကဗျာကတော့ ထင်ရှားခဲ့ပါတယ်။

ဂျပန်ခေတ်ပေါ် ဟိုက္ကူကဗျာဆရာကြီး ယာမဂုကျိဆေးရှိက (၁) သဘာဝမှ ပုံကြမ်းဆွဲယူတတ်ခြင်း (၂) အာရုံနှစ်ခု ယှဉ်တွဲတတ်ခြင်းနဲ့ (၃) ယထာဘူတကျကျ ကိုယ်စားပြုဖော်တတ်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဟိုက္ကူကဗျာသဘောတရား သုံးရပ်ကို တင်ပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ ခပ်လွယ်လွယ် ပြောရရင် ဟိုက္ကူကဗျာဟာ ပြရုံပြပြီး ဘာမှ မပြောဘဲ စိတ်ကူးအတွေး ဒါမှ မဟုတ်ခံစားမှုကို နှိုးဆွပေးနိုင်စွမ်း ရှိပါတယ်။ မောင်သာဇွန်စကားနဲ့ ပြောရရင် ထ င်းရဲ့ နှုတ်ပ င်ကြ ဘေးမှ လသာနေပုံလေးပဲ ဖွဲ့ပြပေါ့။ ထင်းရှူးနှစ်ပင်ကြားမှာ လကလေးက သာနေတော့ အချစ်ရေ မင်းကို ကိုယ်လွမ်းလိုက်တာဆို ပျက်ရပြီပေါ့ကဗျာ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂျပန်တွေရဲ့ Originality ဖြစ်တဲ့ ဟိုက္ကူကဗျာဟာ ကမ္ဘာကြီးမှာ Diversity တစ်ခုအဖြစ် တည်ရှိခဲ့ရာကနေ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ကို ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါတယ်။ အမေရိကန်မော်ဒန် ကဗျာဆရာ အက်ဇရာပေါင် (၁၈၅၅-၁၉၇၂) တောင်မှ ဟိုက္ကူကဗျာတွေ ရေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ဟိုက္ကူကဗျာပုံသဏ္ဌာန်ကို ယူတာမဟုတ်ဘဲ သဘောတရားကို ယူခဲ့တာပါ။ သူ့ရဲ့ ရထားဘူတာရုံထဲမှာ ဆိုတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

"လူအုပ်ထဲ ဒီမျက်နှာများ ပေါ်လာကြ
ပွင့်ချပ်များ စိုစွတ်အနက်ရောင် အကိုင်ပေါ်မှာ "

ရထားဘူတာရုံထဲကနေ လူတွေ ထွက်လာကြတယ်။ အနက်ရောင် ဝတ်စုံတွေ ဆင်မြန်းလို့ ။ သူတို့ မျက်နှာတွေက နှင်းတွေ စိုစွတ်နေတော့ အနက်ရောင် အကိုင်းပေါ်က ပွင့်ချပ်တွေလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါပါပဲ။ ကဗျာက ဘာမှ ပြောမထားပါဘူး။

ကမ်လူဝေးကတော့ သူ့ဟိုက္ကူကဗျာမှာ ၅၊၇၊၅ (စုစုပေါင်းစာလုံး ၁၇ လုံး) ထဲမှာ ပဲ စကားတွေ အများကြီး ပြောထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ ပြောထားတာတွေက ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ ခေတ် ဆိုးကြီးရဲ့ အကြောင်းပါ။ အိတ်ကပ်ကြီးဖောင်းနေတဲ့ လူအိုကြီးဟာ ကျွန်တော် ဒါမှ မဟုတ် ခင်ဗျားဖြစ်နိုင်သလို ငွေစကြေးစလေးအတွက် ခန္ဓာကိုယ်ငှားစားဖို့ ကိုကိုလို့ ခေါ်ပစ်လိုက်ရတဲ့ အမှောင်ရိပ်ထဲက အမျိုး သမီးဟာလည်း ကျွန်တော် ဒါမှ မဟုတ် ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ အမတွေ၊ ညီမ တွေ၊ တူမတွေ၊ သမီးတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ထား ရပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်သူမှ ဘာမှ အာမခံချက်မရှိတဲ့ ခေတ်ဆိုးကြီးထဲမှာ ဘယ်သူမဆို ရုတ်ခြည်း မွဲတေငတ်ပြတ် မသွားနိုင်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ပါ ဘူး။

(၂)

ဒီနေရာမှာ ခေတ်ပြိုင်အာရုံ ခံစားမှုအကြောင်း ပြောချင်ပါတယ်။ ဒီနေ့ ခေတ်ကဗျာဟာ ဒီနေ့ခေတ်ရဲ့ ဘဝကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။

ဒီကနေ့ ခေတ်ရဲ့ ကဗျာဟာ တစ်နေ့ပြီး တစ်နေ့ရဲ့ ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်တွေ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ထဲမှာ နေထိုင်နေတဲ့ လူသားရဲ့ တွေ့ကြုံခံစားရမှုတွေကို ခါးခါးသီးသီးနဲ့ သစ္စာရှိရှိ ဖွဲ့ဆိုပါတယ်။ နေ့စဉ်ဘဝ အကျပ်အတည်းတွေ၊ စိတ်ပျက် စိတ်ညစ်ရမှုတွေ၊ စိတ်ရှုပ်ထွေးမှု စတာတွေကနေ လူတွေ မလွတ်မြောက်နိုင်ကြပုံတွေ။ အဆက်မပြတ် ခံစားနေရတဲ့ နာကျင်မှုတွေကနေ ချက်ချင်း သက်သာရာရှာမရတဲ့ လူတွေ။ ဒီကနေ့ ခေတ်ရဲ့ ကဗျာဟာ ဒါတွေကို ဖွဲ့ဆိုပါတယ်။ ကမ်လူဝေးရဲ့ "တစ္ဆေတွေ ဖြတ်သွားတဲ့ မြို့" ကဗျာကို ဖတ်ကြည့်ရအောင်။

"တစ္ဆေတွေဟာ

အုပ်စုလိုက် ကိုယ်ထင်ပြပြီး

မြို့ကို အလျားလိုက်ဖြတ်သွား

ထိုးထိုးထောင်ထောင် အလံတိုင်များ

ဗီဒီယိုများ စတေကာများ

မဟားတရား အော်သံများ

တရားသော တရားသော။

ကူးဆက်ပိုးမွှားများ

ဖြတ်သန်းသွားသလို

မြို့သူမြို့သားများ ကြောက်လန့်တကြား

အော့အန်ကြ ဆဲဆိုကြ။

မမျှတသော မညီမျှသော

အနိုင်ကျင့် တောကြီးဝါဒ

ထမ်းပိုးထားသော တစ္ဆေများ

နေထိုင်ရာ ခြံဝင်းများက ထွက်လာကြ

အမျိုးမျိုးသော အရေခွံများကို စွပ်ပြီး

အဖြူ အမည်း အဝါ အညို

ရောင်စုံအရေခွံများ

တစ္ဆေကြီးဝါဒ အောင်ရမည်။

ညစ်ပတ် စုတ်ပြတ် လမ်းများ

ပြန့်ကျဲနေသော အရေခွံမျိုးစုံ

နံဟောင်ညှီစုတ်သော အနံ့ဆိုး

အော်ဂလီဆန် ရောဂါရ လူများ

တစ္ဆေတွေ ဖြတ်သန်း ကိုယ်ရောင်ဖျောက်သွားသော မြို့ထဲ"

ကမ်လူဝေးဟာ တစ္ဆေသရဲ ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲက မြင်ကွင်းမျိုးကို ဒီ ကနေခေတ် ခင်ဗျားရုပ်မြင်သံကြားကို ဖွင့်လိုက်တဲ့ သတင်းထုတ်လွှင့် တ င်ဆ က် မှု မှာ ဒါမှ မဟုတ် ကိုယ်တိုင်မြို့ကြီးတစ်မြို့ရဲ့ လမ်းတွေပေါ်မှာ မြင်ရတဲ့ မြင်ကွင်းနဲ့ ယှဉ်တွဲခိုင်းနှိုင်းမှု (Juxtaposition) လုပ်ပြီး ကဗျာကို ဖွင့်လိုက်ပါတယ်။

ကဲကမ်လူဝေးရဲ့ "စိတ်က အချဉ်တည်အိုးထဲရောက်နေ" ဆိုတဲ့ ကဗျာကို ဖတ်ကြည့်ရအောင်။

"နေရောင်ခြည်က စူးရှလွန်း မုန်းတယ်

မိုးရေတွေက စိုစွတ်စွတ် စိတ်ပျက်ဖွယ်

အရာရာ ဖိနှိပ်ခံ တစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်အချဉ်ပေါက်မှုများ ။

အဆင်မပြေပုံများ

စားလက်စ မုန့်ပန်းကန်ထဲ ငှက်ချေးပါချခံလိုက်ရ။

တုတ်နဲ့ တူတူ ရိုက်ခံရတုန်းက

တုတ်သမားကို လက်ချည်းသက်သက် အာခံခဲ့ကြ

သူလက်ထဲ တုတ်ရောက်သွားလေမှ
ငါ့ကို သူက တုတ်နဲ့ ချသတဲ့
သစ္စာမဲ့မှုများ သိက္ခာကင်းမဲ့ပုံများ ။

အဝေးက တို့ ခတ်လာတဲ့ လေပြင်းတွေ
ရဲတိုက်ထဲ ခိုခွင့်ရတဲ့ ခင်ဗျား စိတ်မဝင်စားဘူး
ငါ့တို့ တဲအိမ်တွေက မကျန်တော့သလောက်
လေပြင်းထဲမှာ ပျောက်ရှု။

မီးက လောင်နေတာ
ခင်ဗျားက အနွေးဓာတ်ရတယ်ဆို ပျော်နေလား
မီးက ဘဝတွေကို လောင်မြိုက်နေတာ
နာနာကျင်ကျင် ကျိန်ဆဲသံတွေဟာ
ခင်ဗျားရဲ့ ညတွေဆီ ရောက်လာဦးမှာ ။

အမဲသားတစ် ရသွားတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်က
ငါ့ကို ပြေး လာပြီးဟောင်
အသားမှာ လူးထားတဲ့ အဆိပ်က
အစွမ်းမပြသေးခင်။

ဘဝဟာ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းပေမဲ့
သစ္စာတရားဟာ ငါ့ရဲ့ ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရာ
ထမင်းငတ်နေတဲ့ ငနာက ပြောနေရဲ့ "

တကယ်တော့ ဒီကနေ့ခေတ်ရဲ့ ကဗျာဆရာဟာ မလွဲမရှောင်သာ သူ
ပုန်တစ်ဦး ဖြစ်လာရပါတယ်။ သူဟာ လက်ရှိ လူတွေဖန်တီးထားတဲ့ လူ
မှုအဆောက်အအုံကို ဆန့်ကျင်တော်လှန် နေရပါတယ်။ လက်တစ်ဆုပ်
စာ လူတစ်စုပဲ ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး လူသန်းပေါင်းများစွာ စားဝတ်နေ
ရေး အစစအရာရာ ကျပ်တည်းစေတဲ့ တန်းတူညီမျှမှုမရှိတဲ့ မတရားတဲ့
စနစ်တွေကို ဆန့်ကျင်တော်လှန် နေရပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီကနေ့ခေတ်ရဲ့ ကဗျာဆရာရဲ့ အာရုံခံစားမှုဟာ အတိတ်ကို
လွမ်းဖို့ အနာဂတ်ကို ချောင်းကြည့်ဖို့ ထက် ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်ကိုသာ
မပြတ်ရှု နေရပါတယ်။ ပစ္စုပ္ပန်မှာ တကယ်ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း တကယ့်အဓိ
ပ္ပာယ် အမှန်အတိုင်း ထင်ဟပ်ပြရပါတယ်။ ခေတ်ပြိုင်အာရုံခံစားမှု ဆို
တာ ဒီကနေ့ ကျွန်တော်တို့ နေထိုင်နေတဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီးရဲ့ စစ်မှန်တဲ့
ရုပ်ပုံပါပဲ။

နရီမင်း

၃၁-၁-၂၀၁၈

အမှောင်ရိပ်ဝယ်

လူအိုကြီးပါလား

အိတ်ကပ်ကြီးက အဖောင်းသား

ကိုကိုခေါ်သံကြား။ ။

ကမ်လူဝေး

Health for all magazine no100 မေလ ၂၀၁၅

ငြိမ်းချမ်းရေး ဆွေးနွေးပွဲပြီး နောက်တစ်နေ့

အိမ်ထဲက ကလေးငယ်ဗိုက်ကို
အသိဉာဏ် ကန်းနေတဲ့ ကျည်ဆံက
ဖွင့်ဖောက်ပစ်လိုက်တယ်။

ဘုရားသခင် ခေါ်တော်မူတဲ့ ဝိညာဉ်
ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေ။

သွေးအိုင်ထဲကြ ငြိမ်းချမ်းရေး
ပြုလဲနေဆဲ နိုင်ငံတော်
ဆွေးနွေးပွဲပြီး နောက်တစ်နေ့။ ။

မိုးမခမီဒီယာ အောက်တိုဘာလ ၉ ရက် ၂၀၁၆ ကမ်လူဝေး

အဖေ့ဆန္ဒ

ပထမရဲ့ ရှေ့မှာ

တစ်နေရာ ရှိသေးရင်

အဲဒီနေရာမှာ

ငါ့သမီးကို ထားချင်တယ်။

ဒါဟာ

ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့

ရိုးသားတဲ့ ချဉ်ခြင်း။

သမီးရေ

ထူးချွန် ထက်မြက်စေချင်တဲ့

ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဆန္ဒဟာ

အတွင်းသားက အရှိတရား သက်သက်သာ

လောဘ ပါခဲ့လေသလား

မောဟ ပါခဲ့လေသလား

ဒါတွေ အချိုးကျပါရဲ့
ဒေါသတော့ မသင့်ခဲ့ပါ။

သမီးရေ
စာတတ်အောင်သင်မဲ့ ဆရာလက်ကို
အဖေအပ်မယ်
စာတတ်အောင်သင်မဲ့ ဆရာကို
အဖေရှာခဲ့မယ်
ကြိုးစားဖို့ အသင်ပြင်ထားပေးပါ။

သမီးရေ
စံပြအမေး စံပြအဖြေ သင်ပေးမဲ့
စံပြမေးခွန်း ဆရာတွေ လက်က
ဝေးဝေးနေပါလေ။

အဖေ့ရဲ့ သမီးဖြစ်ခြင်းအတွက်
စာမေးပွဲမှာ
အခွင့်အရေး
တစ်စက်လေးမှ အပိုဆောင်းယူဖို့

မစဉ်းစားမိစေနဲ့
ရမယ်ဆိုလည်း
မယူမိစေနဲ့
သမီး ရိုးသားနိုင်ပါစေ။

ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ နေရာ
လဲစရာလို့
ထင်နေကြတဲ့ ခေတ်မှာ
ကိုယ်နဲ့ တန်တဲ့ နေရာကို
ဂုဏ်သိက္ခာ အပြည့်နဲ့
ပျော်ရွှင်စွာ ရယူလိုက်ပါ။

ပထမရဲ့ ရှေ့မှာ
တစ်နေရာ ရှိသေးရင်
အဲဒီနေရာမှာ
ငါ့သမီးကို ထားချင်ပါတယ်။
တကယ်လို့ များ
ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိရှိ
ရိုးရိုးသားသား

အဲဒီနေရာဟာ

ငါ့သမီးနဲ့ ထိုက်တန်တယ် ဆိုရင်ပေါ့။ ။

ကမ်လူဝေး

နိုဘယ်မြန်မာစာပေပွဲတော် အမှတ်တရကဗျာများ ၂၀၁၆

ကျန်းမားရေးကောင်းပါစေ

သင်၏ စိတ်ကောက်နေသော နိုင်ငံတော်က

သတင်း ထုတ်ပြန်ခွင့်တွေကို ပိတ်လိုက်ပြီ

အထိအခိုက် မခံနိုင်တဲ့

သင့်ရဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက်

သင့်ရဲ့ ပါးစပ်ကိုပိတ်

သင့်ရဲ့ အတွေးကိုသတ်

သင့်ရဲ့ နားကိုဆို့

လူ့အခွင့်အရေး ကြေညာစာတမ်းကို

ခဏမေ့ထားလိုက်ကြမယ်

သင့်ရဲ့ နိုင်ငံတော်ဟာ

စိတ်ဆိုးသွားနိုင်တယ်

သင်ဟာ ဉာဏ်နည်းပေမဲ့

ဉာဏ်နည်းတဲ့ သူဟာ

ဉာဏ်ကြီးတဲ့ သူကို သည်းခံဖို့ လိုတယ်

အနာဂတ်ဟာ သင့်လက်ထဲမှာ မရှိဘူး
နိုင်ငံတော်က စီမံလိမ့်မယ်
နိုင်ငံသားကောင်း ပီသမှုဟာ
အရာရာထက် အရေးပါတယ်
မီးပုံထဲက ပြေးအထွက်
မီးတွင်းထဲ ပြုတ်ကျတာဟာလည်း
ဖြစ်တတ်တဲ့ သဘောပဲဖြစ်တယ်
သင်၏ နိုင်ငံတော် ကျန်းမာပါစေ။ ။

ကမ်လူဝေး
မိုးမခမီဒီယာ ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက် ၂၀၁၆
